

Admițînd, deci, că fiecare mare civilizație a exprimat o formă inițială care va rămîne ca o temă centrală a năzuințelor sale, formă care va depăși efemerul modelor, influențelor, mărunțului zilnicului, jocul abil al excepțiilor, apărînd într-o semnificație plină de claritate, vom înțelege dintr-o singură privire spre trecut că templul, de pe acropola lui, domina nu numai cetatea în spațiu dar și în timp întreaga cultură a cărei operă supremă era. Căci în lumea mediterană a fost o domnie continuă a templului între secolul al VII-lea î.d.H. pînă la începutul erei creștine. Din templu s-au născut toate celelalte forme ale arhitecturii grecești și ale celei romane la început; templul este punctul de convergență al eforturilor tuturor artiștilor, templul e opera dusă la desăvîrșire.

G.M. CANTACUZINO

Introducere în opera lui Vitruviu
Ed. Mercuriană, pag 21